

מי (ראשון לציון) 47858-03-19 - מדינת ישראל נ' מיכאל טוביה גנור

מ"י (ראשון-לציון) 47858-03-19 - מדינת ישראל נ' מיכאל טוביה גנורשולם ראשון-לציון

מ"י (ראשון-לציון) 47858-03-19

מדינת ישראל

נגד

מיכאל טוביה גנור

בית משפט השלום בראשון-לציון

[23.09.2019]

כבוד השופטת - נשיאה עינת רון

החלטה

במהלכה של חקירה אשר כונתה "תיק 3000" נחקר אף החשוד, כאחד המעורבים לכאורה, בפרשה.

ביום 9/7/17 נעצר החשוד ובמהלך מעצרו וחקירתו, ביום 21/7/17 נחתם עימו הסכם עד מדינה.

תחילה היה החשוד נתון בתנאים מגבילים ובמעצר בית וזה האחרון בוטל בספטמבר 2017.

בחודש מרץ 2019, ובעקבות פניה יזומה של החשוד עצמו, הוא וזמן שוב אל משרדי היחידה החוקרת ואז הסתבר כי

הוא מסר גרסה נוספת על פני גרסתו שבחקירה והשונה ממנה ולפיכך נגבתה ממנו הודאה באזהרה והוא אף נעצר

(19/3/19).

ביום 26/3/19 שוחרר החשוד ממעצרו, בהסכמה, בתנאים מגבילים, אשר כללו בין היתר איסור יציאתו מתחומי מדינת

ישראל למשך 180 ימים.

ביום 18/4/19 הגיש החשוד בקשה לעיון חוזר בתנאים מגבילים אלה, בהתייחס לתנאי המגביל יציאתו לחו"ל.

ביום 29/4/19 ניתנה החלטת מותב זה באשר לדחיית הבקשה.

ביום 13/5/19 הגיש החשוד בקשה נוספת לעיון חוזר, בה חזר על בקשתו וצרף מסמכים נוספים.

על בקשה זו שנדחתה ביום 23/5/19, הגיש ערר לבית המשפט המחוזי מרכז.

הערר נדחה - עמ"י 3197/06/19.

תוקף הצו שניתן ביום 26/3/19 באשר לתנאים המגבילים פג בימים אלה עם תום 180 ימים.

בשל כך, הקדימה המבקשת והגישה בקשה להארכת תוקפם של תנאים אלה, לרבות התנאי המגביל יציאתו של

החשוד לחו"ל.

בעקבות הגשת בקשה זו התקיים דיון במעמד הצדדים.

ב"כ המבקשת הדגיש כי ביום 23/5/19 הוחלט באופן סופי על ביטולו של הסכם עד המדינה עם החשוד ומעמדו השתנה באופן משמעותי. הוא הפך עתה לחשוד מרכזי בתיק חמור ביותר. מצבו השתנה בכך שעתה תלוי ועומד מעליו סיכון פלילי כבד הרבה יותר בשל החשדות המופנים כלפיו.

ב"כ המבקשת הדגיש כי מדובר במי שמרכז עסקיו בחו"ל והוא מחזיק ברכוש רב בחו"ל וקיים חשש ממשי להמלטות מאימת הדין, כפי שכבר נקבע בהחלטות קודמות בעניינו, לרבות בהחלטה בערר בבית המשפט המחוזי. החקירה בתיק זה נמצאת בשלבי סיומה ולמעט מספר פעולות השלמה שנתבקשו על ידי פרקליטות המדינה, כפי שהוצג לביהמ"ש במסמך, הרי שפעולות החקירה תמו. למעשה, הועבר חומר החקירה לבחינתם ולשיקולם של פרקליט המדינה והיועץ המשפטי לממשלה. לאחר קבלת החלטתם, כך ציין נציג המבקשת, יוצאו ככל הנראה מכתבי שימוע.

ב"כ המבקשת סבור כי בהצטבר נסיבות אלה, דהיינו, הסיכון הפלילי המרחף מעל החשוד והרכוש הרב המוחזק על ידיו בחו"ל, הרי שקיים חשש ממשי להמלטות מאימת הדין ובהתחשב אף בחשיבותה הציבורית של פרשה זו ובאינטרסים הציבוריים, ביקש לחדש את התנאים המגבילים שהוטלו על הנאשם, לרבות עיכוב היציאה שלו מן הארץ. ב"כ החשוד הפנה אל פרוטוקול הדיון בערר בעניינו של החשוד בבית המשפט המחוזי (עמ"י 3197/06/19), שם נאמר מפי נציג המבקשת כי: "בכל מקרה עלי לבחון את נסיבותיהם של אותם אחרים, כמו שנטען לגבי נסיבותיו של העורר כאן. לענין ביטול הסכם עד המדינה, כי יתכן ובתקופה הקרובה הוא יקבל כתב חשדות. אנו בוודאי בפרקליטות לא מתכוונים למשוך את התקדמות ההליך בעניינו מעבר לאותם 180 יום, שמחציתם כבר חלפו".

בעקבות דברים אלה, כך ציין ב"כ החשוד, קבע כב' השופט דריואן בהחלטה: "נמצא, איפוא, שהאיזון הראוי מצדיק את איסור יציאתו של העורר מהארץ ואינו מאפשר יציאותיו בקביעת ערובות. והכל לעת הזו, ולמשך מאה ושמונים הימים שקצב בית המשפט קמא בהחלטת השחרור. ולענין זה הודיע ב"כ המשיבה בדיון כי "אנו בוודאי לא מתכוונים למשוך את התקדמות ההליך בעניינו (של העורר) מעבר לאותם 180 יום, שמחציתם כבר חלפו".

ב"כ החשוד הוסיף וציין כי למיטב הבנתו ואף כפי שהבין מדברי נציג המבקשת, הרי שהחקירה הסתיימה ומכאן שאין עוד חשש לשיבוש מהלכי החקירה, החשש שליווה את כל הדיונים וההחלטות הקודמות בעניינו של החשוד. לטענתו, העילה של חשש מהמלטות מאימת הדין עלה אך לאחרונה ולא הוזכר קודם לכן. ב"כ החשוד טען כי כאשר מוגשת בקשה להארכת תוקף תנאים מגבילים לאחר תום התקופה הראשונה של 180 ימים נקודות האיזון משתנות ויש לבדוק במשנה חומרה את האיזונים הראויים להטלת מגבלות על החשוד. הוא חזר ופרט את נסיבותיו האישיות של החשוד שהן אבן 70 ומרבית עסקיו מתנהלים בחו"ל. הוא אינו יכול לנהלם, על אף כל האמצעים הטכנולוגיים העומדים לרשותו, רק ממרחק ועליו להמציא, לעיתים, גם בחו"ל והרחיב רבות בנושא זה והכיצד נפגע החשוד ונפגעות זכויותיו. לא מצאתי להרחיב בכך, לאור ההחלטה שתפורט להלן.

עוד הדגיש ב"כ החשוד כי הנה מעורבים אחרים בפרשה זו, לרבות נבחרי ציבור שנחשדו בלקיחת שוחד יוצאים ונכנסים מישראל ולישראל מאז החקירה באופן תדיר והחשוד הוא היחיד שהדבר נמנע ממנו. גם החשוד עצמו נהג לצאת מישראל בעוד הסכם עד המדינה עמד בתוקפו. ב"כ החשוד הדגיש כי ככל שהחשוד יבקש לצאת את המדינה, יהיו יציאותיו מתואמות עם גורמי החקירה, בערבויות מתאימות ובסכומים משמעותיים. בסיום הדיון ובהמשך לטיעוני ב"כ החשוד, ביקש ב"כ המבקשת להבהיר כי משצינו בבית המשפט המחוזי כי אין בכוונתם לחרוג מהתקופה של 180 ימים, התכוונו בהגעה ל"תחנה הבאה" בהליך שהיא כתב החשדות. הוא ער לעך כי גם כזה עדיין לא הועבר אל ב"כ החשוד, אך ציין כי טיוטה כזו הוכנה בפרקליטות. יצוין כי בתחילתה של הפרשה, נעצר החשוד, כפי שנעצרו מעורבים אחרים בפרשה. אלה נעצרו, ושחררו לאחר מספר ימים בתנאים מגבילים. החשוד הוא זה שעזמו נחתם, כאמור לעיל, הסכם של עד מדינה. אף הוא שוחרר בתנאים מגבילים. כל עוד עמד הסכם עד המדינה בתוקף ועל אף הותר אף לחשוד לצאת מתחומי מדינת ישראל אל עסקיו אשר בחו"ל והוא עשה כן באופן תדיר. ב-19/3/19 שונה מעמדו של החשוד, כאשר הוא נחקר שוב ובאזהרה ואף נעצר בשנית. טענת המבקשת כי יש צורך בפעולות חקירה וכי החשוד עלול לשבש את מהליכה לש החקירה, התקבלו על ידי מותב זה, נדחו בערר בבית המשפט המחוזי ונתקבלו בערר של המדינה בבית המשפט העליון, אשר קבע כי בשינוי גרסתו של החשוד יש משום "אתחול" של החקירה בפרשה זו, על בסיס של תשתית ראיתית ושנה מהקודמת והמחייבת פעולות חקירה נוספות, ואלה ניתנות לשיבוש. (בש"פ 2145/19).

בשלב זה ומשנגד החשוד התנהלה חקירה באופן זה, הרי שעניינו שונה היה מעניינם של חשודים אחרים בפרשה זו, אף אם "אתחול" החקירה, הביא לפעולות חקירה נוספות שסוף דבר היו לא רק בעניינו אלא יתכן ואף בעניינם. בשל אלה, וכאמור לעיל, אף נדחו שתי בקשות לעיון מחדש בהחלטה ולא אופשר לחשוד, במהלכה של כל תקופה זו, לעזוב את תחומי מדינת ישראל. אלא, שעתה, הסתיימה החקירה וגורמי אכיפת החוק עומדים בפני קבלת החלטות בעניינו של החשוד, כמו גם בעניינם של חשודים ומעורבים אחרים בפרשה זו. סיכון מרחף מעל ראשו של החשוד, אך גם מעל ראשם של אחרים. בזהירות הראויה אציין כי לכאורה, מצוין, בין היתר, בחשדות לקבלת שוחד, לרבות על ידי נבחרי ציבור. למעורבים האחרים בפרשה זו אופשר מאז שחרורם בערבויות בשנת 2017 לצאת מתחומי מדינת ישראל והם עשו כן באופן תדיר, על פי מסמך שהוגש לעיון ביהמ"ש. יתר על כן, מסתבר, כי התנאים המגבילים של מעורבים אחרים לא הוארכו כלל ועיקר מעבר לתקופה של 180 ימים ולמעשה, עתה, לא חלה עליהם הגבלה כלשהי.

במצב דברים זה של סיומה של החקירה, תום התקופה של 180 ימים, אי התקדמות בשלב קבלת ההחלטות והשוואת עניינו של החשוד לעניינים של מעורבים אחרים בפרשה, יש לבחון את בקשת המבקשת במשנה זהירות ובהקפדה יתירה על מערך האיזונים והאינטרסים.

נכונה אני לקבל את עמדת המבקשת באשר ל"מעמדו" המיוחד של חשוד זה על פני אחרים, בכך שחל שינוי במעמדו בפרשה זו לאחר שינוי גרסתו וביטול תוקף הסכם עד המדינה על כל ההשלכות שיש לכך עליו, ובכך שמרכז עסקיו בחו"ל והוא מחזיק רכוש רב מאוד בחו"ל ועל כן בעניינו קיים חשש נוסף להמלטות מפני אימת הדין.

עם זאת, הגם שיש לעשות, איפוא ולפיכך, אבחנה בינו לבין המעורבים האחרים בפרשה זו, על האבחנה להיות מצומצמת ומידתית.

ועל כן והגם שהחשוד יוותר תחת תנאים מגבילים תינתן לו האפשרות לצאת לחו"ל בכפוף לתנאים נוספים, כפי שיפורט להלן.

הפקדות וערבויות שהוטלו על החשוד בהחלטה מיום 26/3/19 יעמדו בתוקפן למשך 180 ימים נוספים שמניינם מיום 21/9/19.

חל איסור על החשוד לצאת מתחומי מדינת ישראל למשך 180 ימים נוספים שמניינם מיום 21/9/19. הדרכונים הישראלי והגרמני של החשוד יוותרו מופקדים ברשות המבקשת.

אם יבקש החשוד לצאת לחו"ל יגיש בקשה אל בית המשפט ואל גורמי החקירה בה יפורטו תאריכי הנסיעה ויעדי הנסיעה וכן שלושה ערבים מוצעים לחתימה על ערבות צד ג' כהתחייבות לחזרתו לישראל בתום הנסיעה.

הבקשה תובא, כאמור, בפני בית המשפט, אשר יבחן את הבקשה ואת הערבים ואם ימצא לאשרה יקבע את גובה הערבויות.

המזכירות תעביר את ההחלטה אל ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ט, 23 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.